

Vzw De Huizen

Perscommuniqué

Penitentiaire staking mei 2019

Het structureel sociaal conflict in de gevangenissen reflecteert een structureel probleem. Mensen moeten blijven werken in concepten uit de 19 de eeuw, ook na de invoering van de minimale dienstverlening.

Veertig jaar onderinvestering en maatschappelijke desinteresse eisen hun tol.

Een besparingsregering heeft – dank zij de moed van een vakminister, dat dient gezegd – slechts marginale verbeteringen kunnen aanbrengen. Geïnterneerden zitten voor de helft in aangepaste voorzieningen en het eerste transitiehuis wordt straks geopend.

Voor de rest blijft de penitentiaire werf wagenwijd openliggen.

Een grondige hervorming in de zin van een paradigmashift dringt zich op. Onze samenleving doorstaat op geen enkel vlak de vergelijking met de tijd waarin de gevangenissen zijn ontstaan. Inzichten in hoe het beter moet, zijn aangescherpt. We moeten kleinschaliger, veel gedifferentieerder tewerk gaan, veel dichterbij de samenleving ook.

Daarover groeit consensus. Slechts op die manier kunnen we aan de fundamentele maatschappelijke verwachtingen voldoen, goed werk afleveren en er opnieuw maatschappelijke waardering voor krijgen.

We moeten wel op onze hoede zijn voor grote kapitaalkrachtige, machtige groepen die zelfs op het penitentiair domein maar al te graag de overheid ter hulp snellen. Zij kunnen op termijn de kwaliteit van deze op en top *openbare* dienstverlening onderwerpen aan het winstprincipe. Fundamentele grondwettelijke vrijheden worden zo op de helling gezet.

We roepen de volgende regering op om eindelijk grondig en juist te investeren in de toekomst van de vrijheidsberovende straf.

Om te beginnen moet ze detentiehuisen openen voor jonge gedetineerden (-25 jaar) die weldra hun korte straffen terug zullen komen uitzitten. Dit sociaal conflict is een signaal dat er nog niets fundamenteels is verbeterd in de gevangenissen dat kan verantwoorden waarom korte straffen thans wel hun positief effect zouden hebben. Dat was toch de reden waarom sinds de jaren negentig besloten werd om ze niet meer in onze gevangenissen uit te voeren.

Voer korte straffen uit, maar niet in de gevangenissen. Wel in detentiehuisen.

Als de regering de moed niet vindt om de vrijheidsberovende straf aan te passen aan de tijd, bestendigt ze de vertrouwensbreuk tussen de bevolking en de democratische instellingen en sleept ook dit sociaal probleem verder aan.

Namens vzw De Huizen

Lieven Nollet Ronny De Meyer Marjan Gryson Sara De hantsetters Pieter van
Caenegehem Hans Claus Helene De Vos Veerle De Waele